

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XV. De virginitatis excellentia, & votis adimplendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

sollyrii
 Hæreti-
 eorum
 Lib. II.

nus ait ; qui Psalmum exactè non
 intelligit, credit tamen aliquid san-
 sti esse in eo quod cantat, omnino sine
 fructu non est. Deus enim psallentis
 cor magis quàm verba attendit. Planè
 qui benigna & religiosa mente precatur,
 etiam si lingua sibi incognita oret, eximiam
 utilitatem eximiumq; meritum refert.
 Quemadmodum ægrotus quisque potionem
 medicinale[m] convenienter sumens, sanitati
 restituitur, licet ipsius potionis virtutem
 ignoret ; & qui supplicationem in charta
 conscriptam misericordiam Principi humiliter
 reverenterq; offert, obtinet id quod illa
 supplicatio postulat, etiam si ipse verba
 ejusdem suæ supplicationis non intelligat.
 Nos sanè majori affectu præsentiorique
 animo plerumque precamur, dum intelligimus
 verba quæ in oratione proferimus, quàm
 si non intelligeremus : non tamen ob id æ-
 quissima honestissimaque consuetudo, quæ
 multis sæculis in Ecclesia DEI observata
 fuit, temerè immutanda est. Qui privatas
 orationes Deo pro sua voluntate offert,
 potest eas quæ voluerit lingua offerre :
 sed illas, quas ex instituto majorum tanquam
 Ecclesiæ minister peragere obstritus est,
 non alia lingua persolvere debet, quàm
 quæ præcipit vel concedit ipsa Ecclesia. Hic, sicut
 & ubique, obedientia melior est, quàm
 propriæ voluntatis prosecutio. Inter omnium
 gentium linguas hæc tres in titulo Crucis

apta si-
 militudo
 medicina

libelli
 suppliciu.

Non pro-
 hibet Ec-
 clesia pri-
 vatis or-
 rare lin-
 gua vul-
 gari.

Ioan. 19
 Marc. 15

Christi specialius rebus divinis
 consecratae sunt, Hebræa, Græca,
 Latina.

CAPUT XV.

De virginitatis excellentia, & vo-
 tis adimplendis.

1. Sancta virginitas & continentia melior
 est, quàm sanctus usus matrimonii.

2. Potest per Dei gratiam servari, licet
 Deo vovetur : sed qui eam voverit, non potest
 absque peccato à voto revocari.

3. Sic & alia vota nuncupare nemo cogitur,
 potest tamen qui vult ea sanctè facere, & si fecerit,
 servare teneri.

SANCTAM virginitatem sancto
 conjugio potior esse, nullus
 sanæ mentis dubitat. Unde Pa-
 tres Orthodoxi castum conjugium
 argento, puram virginitatem au-
 ro assimilant. Joannes Baptista,
 & plerique ex Apostolis Aposto-
 lorumq; discipulis, virgines per-
 manserunt : multa item tam viro-
 rum quàm feminarum millia in
 Ecclesia olim continentiam vo-
 verunt (sicut Historiæ Ecclesiasticæ
 & virorum Apostolicorum
 scripta abundantissimè testantur)
 eamque cum adiutorio & gratia
 Dei ad mortem usque servarunt.
 Sed & hodie infinita utriusque se-
 xus multitudo illam vovet, atque
 custodit : sciens bonum esse homini
 (ut ait Apostolus) mulierem non
 tangere, & quia qui sine uxore est,
 sollicitus est quomodo placeat DEO :
 mulier item innupta & virgo cogi-
 tat quæ Domini sunt, ut sit sancta
 corpore & spiritu. De talibus Chri-
 stus dixit : Sunt qui seipsos castra-
 verunt propter regnum celorum.

Qui

collyrii
Hæreticorum
Lib. II.
2.
Ante vo-
tum vir-
ginitatis
licet nu-
bere, non
poff.
Phillip. 4.
1. Tim. 5.
Audia-
tur S. Au-
gustinus,
vel qui si-
quis est,
de Fide
ad Petru
cap. 3.
1. Cor. 7.
3.
Nemo
gitur vo-
vere: sed
vota libe-
re reddere,
qui vo-
vit, cogi-
tur.
Deut. 23.

Qui incontinens est, & tenta-
tionibus stimulisque carnis per
invocationem divini auxilii at-
que animi diligentiam non resi-
stet, neminem credit posse conti-
nenter vivere; cum tamen dicat
Paulus: *Omnia possum in eo, qui me
confortat.* Liberum quidem est ei qui
continentiam non vovit, tradere
se conjugio: sed qui voto & p[ro]fes-
sione se obstrinxit, si jam corpus
Deo consecratum polluere per car-
nis commixtionem non timuerit,
juxta Apostoli sententiam habe-
bit damnationem, quia primam fi-
dem irritam fecit. Hinc Aug. de fi-
de ad Petrum ait: *Secundum Apo-
stoli dictum, Qui statuit in corde suo
firmus, non habens necessitatem, po-
testatem autem habens sue volunta-
tis, & vovit continentiam Deo, de-
bet eam usque in finem tota mentis
solicitudine custodire, ne damna-
tionem habeat, si primam fidem ir-
ritam fecerit. Similiter & conju-
gati viri & conjugata mulieres, si ex
consensu perennem voverint DEO
continentiam, noverint se sui voti
obnoxios detineri, nec jam sibi debere
commixtionem carnis, quam prius
licitam habuerunt; sed Deo se de-
bere continentiam, quam voverunt.*
Hæc Augustinus.

De votis Scriptura ita loqui-
tur: *Cum votum voveris Domino
Deo tuo, non tardabis reddere: quia
requirit illud Dominus Deus tuus,
& si moratus fueris, reputabitur ti-
bi in peccatum. Si nolueris pollice-
ri, absque peccato eris. Quod autem
semel egressum est de labiis tuis, ob-*

*servabis, & facies sicut promisisti
Domino Deo tuo, & propria volun-
tate & ore tuo locutus es.* Rursum
ait Scriptura: *Vovete, & reddite* Psal. 75.
Domino DEO vestro. Rursumque:
*Si quid vovisti Deo, ne moreris red-
dere: displicet enim ei infidelis &
stulta promissio, sed quodcumque vo-
veris, redde: multoq[ue] melius est non
vovete, quam post votum promissa
non reddere.* Bonum igitur & lau-
dabile est, vovete, at execrandum
& damnabile, vota non reddere.
Sicut nullus vovete cogitur, ita
qui Deo vovit, si non impleverit
quod vovit, justè punietur.

CAPUT XVI.

De calibatu Clericorum.

1. In primitiva Ecclesia aliqui post conju-
gium sebant Sacerdotes, sed nunquam post Sacer-
dotium sebant conjugari.
2. Græca Ecclesia à secundis nuptiis prohi-
bet Sacerdotes. Paulus à Sacerdotio prohibet bi-
gamos.
3. Vsu uxori non permittebatur Sacerdoti
conjugato.
4. Merito Ecclesia Latina indixit caliba-
tum; eademq[ue] ratione quâ pro personis sacratis ur-
getur conjugium, pro aliis urgeri possit polyga-
mia.

Quod ad cælibatum Clerico-
rum attinet, fatemur, in pri-
mitiva Ecclesia consuetudinem
fuisse (quam Græci adhuc reti-
nent) ut is qui uxorem virginem
acceperat, si propter vitæ integri-
tatem dignus Sacerdotio esse vi-
debatur, in Sacerdotem conse-
crari posset: sed nunquam visum
fuit in Ecclesia sub Novo Testa-
mento, ut is qui jam erat Sacer-
dos, uxorem duceret. Unde vige-
simus

1.
Olim con-
jugati
sebant
Sacerdo-
tes: at Sa-
cerdotes
non fie-
bant con-
jugati,
ex Cano-
ne Apo-
stolico.